

Z Ewangelii św Marka

Jeden z uczonych w Piśmie podszedł do Jezusa i zapytał Go: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?”. Jezus odpowiedział: „Pierwsze jest: «Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz jest jedynym Panem. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą». Drugie jest to: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Nie ma innego przykazania większego od tych”.

Rzekł Mu uczony w Piśmie: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego znaczy daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus, widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I nikt już nie odważył się Go więcej pytać.† *Mk 12, 28b–34*

Miłować Boga i bliźnich

Jezus Chrystus, odpowiadając uczonemu w Piśmie, mówi więcej, niż wymagało zadane pytanie. Mężczyzna, zwracający się do Zbawiciela, pragnął się dowiedzieć, które przykazanie jest najważniejsze. Mesjasz świadomie wymienił nie jedno, tylko dwa: miłości do Boga oraz do bliźniego. Chciał przez to podkreślić związek obu przykazań między sobą – tak ścisły, że nie można je od siebie oddzielać. Nie da się miłować Boga, nie miłując bliźnich. „Jeśliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi” (1 J 4, 20).

Nie jest też możliwa prawdziwa miłość do innych, jeśli nie dążymy do pełnego umiłowania Wszechmocnego. Świadczą o tym słowa samego Chrystusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40).

- Jak wyrażam swoją miłość do Boga i w czym się ona przejawia?
- Czy potrafię kochać każdego człowieka, którego Opatrzność Boża stawia obok mnie?